

Flämta, es. f. d. t. + Falla, Hälle-
stads m. Ögl.

Ett liket ställe vid södra sidan
 av landsvägen sydöst om stället
 Yfersviken. Revs omkr. 1890.

Invid platsen står nu [och ännu 1989,
 skydd anbefald av mig] en väldig en
 i landsvägskanten. Flämta: ek.

f r ä m t a . Gustaf E. Olsson. 1982
 Namnet väl av att dragarna flämtade när de
 hamnat upp för backen som är på vägen v. om.